

Invulling mondkapjesplicht publieke ruimten (info Ministerie BZK), 24-11-2020.

Artikel 2a.1 Mondkapjesplicht in publieke binnenruimten, stationsgebouwen en luchthavens

1. Personen van dertien jaar en ouder dragen een mondkapje in:
 - a. publieke binnenruimten;
 - b. een station, halteplaats, of een andere bij het openbaar vervoer behorende voorziening en de daarbij behorende perrons, trappen, tunnels en liften, met uitzondering van de daar gelegen besloten plaatsen;
 - c. gebouwen op luchthavens, met uitzondering van de daar gelegen besloten plaatsen.
2. Het eerste lid geldt niet voor:
 - a. personen die geplaatst zijn en de veiligeafstandsnorm in acht nemen;
 - b. personen als bedoeld in artikel 6.6, eerste lid.

Van publieke binnenruimte wordt een toelichting gegeven in de Tijdelijke regeling maatregelen covid-19:

Publieke binnenruimte

Bij publieke binnenruimten gaat het om een specifieke categorie publieke plaatsen als bedoeld in artikel 58a Wpg, te weten de publieke plaatsen met uitzondering van erven behorend bij een voor het publiek openstaand gebouw. Het gaat daarbij om voor het publiek openstaande gebouwen, lokalen, voertuigen en vaartuigen. Te denken valt aan cafés, restaurants, musea, bibliotheken, de voor het publiek openstaande ruimten en zittingszalen in gerechtsgebouwen ten behoeve van openbare zittingen, winkels, bioscopen, theaters, overdekte speelhallen, speeltuinen en klimhallen, winkelcentra en gebouwen in dierentuinen en attractieparken. Ook voor publiek toegankelijke voer- en vaartuigen zijn publieke binnenruimten, zoals treinen, veerponten, vliegtuigen en luchtballonnen. Voertuigen die voor privégebruik worden gebruikt vallen buiten de definitie, omdat deze niet voor het publiek openstaan. Gebouwen en plaatsen als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet zijn van het begrip publieke plaats uitgezonderd in artikel 58a, eerste lid, Wpg.

Het begrip publieke plaats is een breed begrip. Een plaats is voor het publiek toegankelijk wanneer deze feitelijk voor een in beginsel onbeperkt aantal personen toegankelijk is, bijvoorbeeld een winkel, bank en buurt- of dorpshuis. Daarnaast is een plaats voor het publiek toegankelijk wanneer deze weliswaar voor bepaalde personen openstaat, maar die in beginsel onbeperkt in aantal kunnen zijn. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan personen die in het bezit moeten zijn van een toegangsbewijs of plaatsbewijs (bijvoorbeeld voor een museum of het openbaar vervoer). Of personen die een bepaalde leeftijd hebben bereikt (bijvoorbeeld voor een casino of speelautomatenhal). Iedereen die aan die voorwaarden voldoet, heeft toegang tot die plaats. Daarin verschilt een publieke plaats van een besloten plaats, waar de toegang openstaat voor specifieke personen en de identiteit van de aanwezigen wel bepalend is voor de toegang en het gebruik van de ruimte. Denk aan de (ruimten van) kantoorgebouwen, of de entree van een bedrijfspand waarin meerdere bedrijven een ruimte huren, die toegankelijk zijn voor de werknemers en de personen met wie zij een afspraak hebben. Of verpleeghuizen, waar alleen personeel, bewoners en hun specifieke bezoekers ('melden bij de receptie') of specifieke vrijwilligers welkom zijn en andere mensen niet. Een verpleeghuis of een langdurigezorginstelling is hierdoor al snel een besloten plaats. De feitelijke omstandigheden van het geval zijn bepalend voor de vraag of een plaats voor publiek toegankelijk is of dat nog steeds sprake is van een besloten karakter. Bepalend is hoe de betreffende plaats in werkelijkheid overwegend wordt geëxploiteerd. Verenigingen en sociëteiten kunnen bijvoorbeeld in beginsel een besloten karakter hebben, terwijl zij alsnog soms voor publiek toegankelijke activiteiten organiseren. Wanneer verenigingen en sociëteiten meer dan incidenteel niet-leden toelaten, kan sprake zijn van een publieke plaats. Een vereniging of sociëteit die bijvoorbeeld wekelijks ook niet-leden toelaat, is al snel voor het publiek toegankelijk. Ook plaatsen die op het eerste gezicht besloten lijken, kunnen dus publieke plaatsen zijn, afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Dat betekent dat het enkel plaatsen van een bord of aanduiding op de gevel dat een gebouw 'besloten' is, niet voldoende is om dat gebouw te kwalificeren als een besloten plaats als bedoeld bij de toepassing van de Twm en de regeling.